

III. ročník 3/2016

Hlahol zvonov

Časopis farnosti Šaštín-Stráže

Půř hasičov - 14. máj 2016, Dobrovolní hasiči mesta Šaštín-Stráže s primátorom Mgr. Jaroslavom Suchánkom, správcom Baziliky don Čverčkom SDB a biskupom Mons. Františkom Rábkom

Farský deň – 29. máj 2016

PRIHOVÁRAME SA VÁM:

Milí bratia a sestry,

je tu leto - čas prázdnin a dovoleniak. Je to aj čas, ktorý máme dobre využiť a naplniť. Často nariekame, že nemáme čas na modlitbu, na prečítanie si dobrej knihy, na porozprávanie sa v rodine. Deti nám vyrastajú pri počítači, internete, na ulici... Formuje a vychováva ich všeličo a hocikto.

Rodičia i starí rodičia, skúste sa cez prázdniny viac venovať svojim deťom, prežite s nimi čo najviac času. Rozprávajte sa s nimi, chodte s nimi na výlety, na púte, modlite sa s nimi, rozprávajte im svoje skúsenosti, hrajte sa s nimi. Čas, ktorý venujete svojim deťom pri rozličných aktivitách, aj na úkor čohosi iného, je dobre využitý čas. Deti sú Vaše najdrahšie poklady. Nenechajte si ich ukradnúť alebo pokaziť. Pripravte ich do života. Naučte ich rozlišovať dobro od zla, užitočné od škodlivého, čnosť od hriechu. Dávajte im dobrý príklad radostného kresťanského života. Prajem Vám radosť z Vašich detí. Modlím sa za Vás a modlite sa aj za mňa.

Žehnám Vás. Váš duchovný otec Jozef

Než ma odsúdiš, skús si obuť moje topánky a kráčať chvíľu mojim životom...

Bol raz jeden mladý pár s 12 ročným chlapcom. Rozhodli sa cestovať, pracovať a spoznávať svet. A tak odišla rodinka do sveta. Vzali si na cestu svojho osla. Prišli do prvej dediny, kde ľudia ich príchod komentovali takto: „Pozrite sa na toho nevychovaného chlapca... on na oslovi a chudáci rodičia pešo. Že to tak nechajú!“ A tak manželka vraví mužovi: „Nedovoľme, aby hovorili zle o našom synovi.“ Manžel zložil dieťa a sám nasadol na osla.

Prišli do druhej dediny. Ľudia zazerali: „Pozrite sa na toho muža!“ Nechá manželku a syna trápiť sa pešo, zatiaľ čo on sa vezie na oslovi.“ Tak muž zostúpil a posadil manželku na osla. On so synom viedli osla za uzdu.

Prišli do tretej dediny a ľudia vraveli: „Chudák muž! Po namáhavej celodennej práci nechá sedieť manželku na oslovi. A chudák chlapec! Isto je to macocha!“ A tak sa rozhodli sadnúť si na osla všetci traja. Znovu vyrazili na púť.

Keď prišli do štvrtej dediny, začuli, čo si šepkajú ľudia: „To sú beštie. Chudáčik oslík, čo ich nesie. Umorili by ho k smrti, než aby kráčali vedľa neho....“ A v ďalšej dedine nemohli veriť vlastným ušiam: „To sú traja blázni, čo idú pešo, aj keď majú osla, ktorý ich môže niesť!“

Záver: Stále ťa budú kritizovať, budú o tebe špatne hovoriť a bude ťažké stretnúť niekoho, kto ťa bude brať takého, aký si. A preto: ži podľa svojej viery, rob to, čo ti radí srdce... Ľudský život je divadelné predstavenie, ktoré sa hrá bez predchádzajúcich skúšok. Spievaj, smej sa, tancuj, maj rád... a ži intenzívne každý okamžik tvojho života... skôr než spadne opona a hra skončí bez potlesku.

OBSAH

1. Príhovor + Než ma odsúdiš
2. Obsah + Poďakovanie
3. Púť miništrantov
5. Púť mamičiek
6. Don Peter Barina SDB
10. Rozlúčka s gymnáziom
12. Zo života exallievov
13. Zasvätenie Šaštína 1929
16. Nová hviezda Uhorskej krajiny
17. Ladislav Chudý
18. Biblia pre všetkých
19. 7hlások v Gbeloch
21. Desiatka pre deti
22. Listáreň
23. Z púte do Poľska
25. TOP NEWS - Správy zo sveta
26. Don Ján Malženický SDB
27. Spoločenská kronika

Občasník 3/2016, III. ročník Vydané pre vlastnú potrebu

Farský časopis zostavili: don Jozef Pöstényi SDB, správca farnosti, don Emil Šafár SDB a Mgr. Ľudmila Machová. Zároveň ďakujeme za pomoc ostatným saleziánom z miestnej komunity, ktorí prispeli k vydaniu časopisu. Svoje rady, nápady, pripomienky i postrehy nám môžete poslať na našu mailovú adresu: hlaholzvonov@gmail.com. (Autorka všetkých neoznačených textov a foto Mgr. Ľudmila Machová.) Všetky predchádzajúce čísla Hlaholu zvonov nájdete na internetovej stránke: www.bazilika.sk v oddelení farnosti.

Grafické spracovanie a tlač: Tlačiareň FORK, Martin
Neprešlo jazykovou úpravou.

Poďakovanie

V poslednom čísle nášho farského časopisu sme priniesli príspevok o nocľahárni v našej farnosti. Dnes prinášame všetkým dobrodincom, ktorí pomohli pri tomto diele, úprimné vyznanie od človeka, ktorý tu našiel na štyri mesiace útočisko:

„Veľmi pekne ďakujem za všetko, čo ste boli ochotní pre nás spraviť. Veľmi pekne ďakujem našim milým kuchárkam. Bola som veľmi šťastná medzi Vami. Som Vám za všetko povďačná, že som mala strechu nad hlavou. Ďakujem našim milým vrátnikom. Nech Vám to všetko vynahradí Pán Boh! Za všetko Vám pekne ďakujem a Pán Boh zaplať! Vy ste boli pre mňa všetko, Vy ste boli moja milá rodina. Za Vašu námahu ešte raz Pán Boh zaplať. Dobré ste nám varili, vďaka Vám! Ďakujem Vám za všetko.“

Jednoduché a krátke vyznanie, ktoré hovorí úprimné slová vďaky všetkým! Nesúdme, to nám neprináleží... Uznať chudobného človeka ako Lazár, až v posmrtnom živote, je zbytočné. Potrebujeme si ho všimnúť a pomôcť mu, kým je nažive, pretože kde nie je milosrdenstva voči druhému, tam potom chýba aj Božie milosrdenstvo (Lk 16, 19-31). Boháčova spása sa deje skrze pomoc druhému.

10. Púť miništrantov

Pod ochranou sv. Dominika Savia pri Sedembolestnej

V sobotné ráno 30. apríla 2016 sa pomaly schádzali skupinky malých chlapcov pod dohľadom dospelých (rodičov, kňazov, rehoľníkov či miništrantských vedúcich) k Bazilike Sedembolestnej Panny Márie. Prišli zo všetkých kútov Slovenska – autami, autobusmi, vlakmi a domáci peši. Tých „našich“ bolo 16 a priviedol ich Peter Lisinovič, ktorý sa im s láskou venuje po celý rok.

Celkom sa v tomto ročníku zaregistrovalo až 330 miništrantov. Každý prišiel v očakávaní zaujímavého programu, ktorý

začínal o 9. hodine na kláštornom nádvorí. Úvod patril „skúšaniam“ vedomostí z oblasti cirkvi a liturgie v prvom kole a vedomostí zo športu v druhom kole. Našich miništrantov úspešne zastúpil Dominik Gašparík, ktorý si za správne odpovede odniesol na pamiatku jednu z pripravených kníh. Potom sa chlapci rozdelili do skupín (podľa veku) – mladší odišli na katechézku s don Luscoňom do Baziliky. Starší sa rozdelili podľa záujmu na tzv. workshopy, venované štyrom zaujímavým témam: Bohoslovec Jano Horváth

z 2. ročníka v Bratislavskom seminári, na základe vlastných zážitkov z dvojročného pôsobenia vo farnosti Žakovce u známeho farára Mariána Kuffu, viedol workshop s patričným názvom: *2 roky prázdnin u Kuffu*. Paľo Reisel, ktorý pôsobí v kňazskom seminári v Bratislave, si pripravil tému *Z tmy do svetla* o jeho vlastnej ceste životom – spadnúť do drogy a dostať sa až do kňazského seminára. Workshop o chlapcoch, čo sa prestali usmievať, s názvom *Kňaz za mrežami väznice*, viedol salezián don Juraj Malý, ktorý pracuje v Sučanoch v Ústave na výkon trestu odňatia slobody pre mladistvých. Direktor miestnej komunity SDB don Milan Janák si pripravil workshop na tému *Kto je môj blížny?*

Súčasťou výbavy účastníkov púte bola aj miništrantská alba, nakoľko dôležitým bodom programu bola aj slávnostná svätá omša, celebrowaná žilinským biskupom Tomášom Galisom. Vo svojej homílii chlap-

com „otcovsky“ kládol na srdce, aby nezabudli na to kto sú, načo k Sedembolestnej na púť prišli - aby sa nehanbili ukázať a svedčiť, že chcú slúžiť Kristovi a aj vo svojej farnosti žili s Ježišom, ku ktorému majú prichádzať práve cez Pannu Máriu. K Nej prišli aj spomínať – kto ich poslal, na svoju rodinu, na to čo ich trápi, bolí a môžu to ponúknuť ako svoj dar i obeť na oltár. Počas celej sv. omše i púte boli vystavené pri obetnom stole relikvie - sv. Jána Pavla II. a sv. Dominika Savia – dvoch svätcov, ktorí sa môžu v nebi za miništrantov prihovárať, ak o to budú prosieť. Pred i počas svätej omše pristúpili mnohí chlapci ku sviatosti zmierenia.

Po spoločnej fotografii účastníkov púte pred Národnou Svätyňou nasledoval chutný obed v priestoroch miestneho oratória (aj v spoločnosti otca biskupa Galisa). Popoludňajší program bol v réžii bývalých žiakov miestneho GJB – exallievov z Piešťan. Pripravili si divadelné predstavenie pod názvom *3 príbehy – 1 cesta*, ktoré priblížilo príbehy zo života troch žiakov – nasledovníkov don Bosca (Bartolomej Garelli, Michal Magone a Dominik Savio). Chlapci mohli využiť aj možnosť urobiť si na nádvorí spoločnú fotografiu pri portréte patróna miništrantov – sv. Dominika Savia.

Potom už bol pre chlapcov pripravený bohatý športovo-súťažný program v parku pred Bazilikou a na športových ihriskách, kde ich čakalo veľa stanovísk so zaujímavými a netradičnými úlohami. Výhrou boli „pumiňáky“, ktoré si mohli vymeniť za odmeny v pripravenom stánku. Púť ukončila spoločná adorácia pred vyloženou Eucharistiou v Bazilike. Po krásnom slnečnom dni bola veľkou odmenou pre všetkých unavených, ale šťastných pútnikov aj studená zmrzlina.

6. ročník Púte mamičiek v požehnanom stave

V mariánskom mesiaci máj prichádzajú už tradične mamičky v požehnanom stave do Národnej Svätyně k Nebeskej Matke, aby sa jej zdôverili so svojím tajomstvom a darom od Pána Boha. Púť je určená nielen im. Prichádzajú sem spolu s nimi aj ich manželia a deti, ale aj všetci tí, ktorí veria, že život je dar už od počatia. Dôležitým bodom programu bola slávnostná svätá omša, ktorú celebroidal don Marián Valábek SDB, riaditeľ Centra pre rodinu Bratislavskej arcidiecézy a spolucelebroval don Ján Čverčko SDB, správca Baziliky Sedembolestnej Panny Márie. Don Valábek vo svojej homílii ponúkol na zamyslenie množstvo myšlienok: Podľa zaobchádzania s deťmi možno hodnotiť spoločnosť. Deti sú veľkým darom pre ľudstvo, ale aj veľkou obetou vylúčenia, lebo im nebolo umožnené sa narodiť. Mnohé deti vo svete žijú v nedôstojných podmienkach. Nemožno vychovávať bez pamäti. Deti si musia byť vedomé, že sú dedičmi dlhej cesty a musia

si číť to, čo im predchádza práve cez svojich starých rodičov. Rodina, ktorá si pamätá, má budúcnosť. Všetci sme boli deťmi, nikto sa nenarodil ako dospelý. Život sme si nedali sami, ale sme ho dostali. Deti sú schopné prijímať nehu a obdarovávať ňou. Nežnosť znamená mať srdce, precítiť veci, nezaobchádzať s nimi ako s vecami. Deti nám dávajú schopnosť smiať sa i plakať. Vychovávať deti, to sú roky práce... Celú svätú omšu animoval spevácky zbor z Galanty – Hodov Cantate deo (Spievame Bohu) pod vedením saleziána – koadjútora Petra Podolského.

Po svätej omši pokračoval program púte prednáškou a besedou na tému: „Život sme si nedali sami, ale sme ho dostali,“ ktorú viedla matka a lektorka MUDr. Renáta Mikušová. Mohli sa jej zúčastniť nielen mamičky, ktoré nosia pod srdcom život, ale aj ostatní účastníci púte. Na záver programu bolo pripravené malé agapé.

?Predstavujeme vám?

Prečo tie otázky pri nadpise? Je to vari ešte stále predstavovanie, rozprávať o niekom, koho poznáme 10 rokov? Koho denno-denne stretávame a často žiadame o pomoc, radu, spoved'? A možno sa predsa len dozvieme niečo viac o saleziánovi don Barinovi po prečítaní nasledujúceho rozhovoru:

Z Božej milosti som tým, čím som

***V našej farnosti si už 10. rok a ľudia ťa vyhľadávajú najmä ako vládneho a chápujúceho spovedníka, ktorému radi otvoria svoje vnútro. Kde sa berie v tak nenápadnom a skromnom človeku takáto sila?**

Zo mňa to nie je, je to z Ducha Svätého. Vnímam to ako dar, ktorý som od Pána Boha dostal. Nemám vopred nachystané odpovede, čo komu poviem, ale v pravej chvíli mi Duch Svätý vnukne, ukáže, ako poradiť, nájsť konštruktívne riešenie... Takže ďakujem Duchu Svätému.

***Ktoré prikázanie z desatora je pre nás najťažšie dodržiavať?**

Ja sa snažím vždy poukazovať na prvé prikázanie, ktoré by malo podpierať alebo vystužovať ostatné prikázania. Keď je vzťah k Bohu pevný a stabilný, ľudia skôr dokážu dodržiavať tie ostatné. Ak majú ľudia problémy, pýtam sa, aký je ich vzťah k Bohu.

***Ako to robíš, že o nás vieš takmer všetko, a predsa nás máš rád?**

Učím sa to od Pána Boha, lebo on vždy keď odpúšťa, tak zabúda. Aj ja sa snažím tešiť sa z úspechov, že spoločne kráčame novou cestou a na nej budeme robiť korekcie a kráčať k lepšiemu. Teším sa z nového

Don Barina

života. Pri každej dobrej spovedi mávam „Vianoce“, ak človek prejaví dobrú vôľu. Skôr je pre mňa bolestné, keď sa človek začne vyhovárať, ako to nejde. Kto chce, hľadá spôsoby, kto nechce, hľadá dôvody. Som smutný, ak sa mi nepodarí nájsť pre toho človeka východisko, aj pre mňa je to bolestné. Spovedník sa môže modliť za toho človeka, môžu sa v dobrom rozísť. Budem sa aspoň za toho človeka modliť.

***Stalo sa ti aj to, že si nedal rozhrešenie?** Niekedy už sám kajúcnik príde s tým, že nevie, či dostane rozhrešenie. Ľudia sami sa ocitnú v takom stave, že tušia, že to rozhrešenie nemôžu dostať. Sami sú si ve-

domí, že musí prísť k náprave. Spoveď je o náprave, o zmene života a oni musia ešte na sebe zapracovať, dať veci do poriadku...

Rád podá pomocnú ruku každému kajúcnikovi

***Ty si k dispozícii aj mimo oficiálnych spovedných hodín. Neodmietaš kajúcnikov?**

Ak človek potrebuje rozhovor, je lepšie sa stretnúť mimo spovednice, kde kňaz nie je v napätí, že vonku stojí zástup ľudí...

***Vraj priznanie vlastných hriechov otvára ľudské srdce. Je to podľa teba pravda?**

Určite áno. Aj Pán Boh nás môže oslobodiť len od tých hriechov, ktoré si priznáme a vyznáme. Čím viac pri spovedi „vyháďzeme z pivnice von“ a Pánu Bohu odovzdáme, tým viac nás môže oslobodiť.

***Čo odkážeš ľuďom, ktorí sú po otvorení sa spovedníkovi zranení a zažili namiesto skutočného uvoľnenia po spovedi bolesť?**

Je to veľmi bolestné. Treba sa modliť, aby som dokázal spovedníkovi odpustiť. Cez modlitbu sa treba znova otvoriť pre túto sviatosť, pretože ak nebudem k spovedi pristupovať, ochudobňujem sám seba. Odporúčam aj preventívne, vopred sa modliť za spovedníka, aby bol vedený Duchom Svätým, za trpezlivosť, porozumenie, aby nezneužil moju dôveru, otvorenie sa... aby bolo medzi nami vzájomné porozumenie a pochopenie.

Cesta ku kňazskému povolaniu

***Cesta ku kňazstvu viedla v tvojom prípade cez banícku školu. Čo alebo kto v tebe objavil kňaza?**

Po maturite (v Banskej Štiavnici) som išiel na prvé duchovné cvičenia, to bolo 6. augusta 1987 – ešte za totality, a práve tam som mal možnosť zažiť si to rozlišovanie.

Vtedy som bol tak 50 na 50 – manželstvo alebo zasvätený život...

***Kto ťa tam priviedol?**

Bola to jedna pani z našej farnosti, ktorá je v saleziánskej rodine ako dobrovoľníčka don Bosca. Ona mi dala túto ponuku. Ja som sa potešil, lebo už asi rok predtým som čítal aj náboženskú literatúru, kde sa písalo aj o duchovných cvičeniach. To sa dotklo môjho srdca, ja som po tom zatúžil, ale som nemal ani šajnu, kam by som mohol ísť na duchovné cvičenia. Na tých cvičeniach sa to potom preklopilo. Z duchovných cvičení som už odchádzal rozhodnutý tak 60 na 40 pre duchovný život. Kňaz, ktorý tieto cvičenia robil, ma povzbudil. Keď som mu vysvetlil, že do seminára ma to neťahá, posmelil ma, že sa dá študovať aj tajne, ako aj on študoval. Tak som zostal v tom, že by to mohla byť nejaká rehoľa. Na jeseň som išiel na dva roky na vojnu a aj tam som sa za to modlil a rozmyšľal.

***Čím si bol na vojne?**

Bol som ako šofér bagrista.

***Čo bolo po vojne?**

Po vojne, keď som sa vrátil do civilu, som sledoval život okolo seba, všimal som si, že niektorí ľudia, rodičia to nevedia s deťmi alebo s mládežou. Že ich kritizujú a hádžu do jedného vreca. Uvedomil som si, že sa to dá aj inak. Uvedomil som si tento dar citlivosti a premýšľal som, s ktorou rehoľou by sa to dalo spojiť. Duch Svätý mi to spojil s don Boscom. Aj kňaz, ktorý robil duchovné cvičenia bol salezián. A tak mi teda vyšli saleziáni. Ešte som po vojne rok pracoval a dozrieval vo svojom rozhodnutí. Potom som dal výpoveď a odišiel som k saleziánom. V Žiline som mal kandidátku a odtiaľ som odišiel do Popradu do noviciátu.

***Býval si aj miništrantom?**

Neminištroval som, ale som sa zapájal do služby čítania.

Spomienky

***Čo prezradíš o svojej rodine?**

Moja rodná dedina sa volá Župkov, je to pri Žarnovici, je to partizánska dolina, kde sú známe obce Kľak a Ostrý Grúň, vypálené partizánmi, ešte som sa aj narodil v tom pamätnom roku 1968... som poznačený dobou (smiech). Mám mladšieho brata a sestru, ktorí majú svoje rodiny. Moji rodičia boli veriaci praktizujúci, odmalička ma brávali do kostola. Po svätom prijímaní som chodieval každý mesiac na svätú spoveď, i keď rodičia chodievali len na Vianoce a Veľkú noc. Držal som si pravidelnosť. Po birmovke

Spomienka na prvé sväté prijímanie

sa ten duchovný život ešte viac upevnil. Bol som už prvý rok na strednej škole. Veľmi mi to pomohlo, keď sa mi v škole alebo na internáte posmievali, mal som silu to lepšie zvládať ako dospelý pobirmovaný kresťan.

Vedený Duchom Svätým nás vedie k Pánovi

***Kedy bývaš ako kňaz najviac šťastný?**

Je to pri rozhršovaní, keď sa podarí niekomu pri vedení Duchom Svätým, niečo dobré poradiť, ponúknuť nádejnú perspektívu, alebo keď sa tomu človeku uľaví. Najsilnejší moment v mojom kňazskom povolani je určite prvé rozhršenie. Bol som vtedy taký šťastný, že som si povedal: „Pane Bože, teraz už môžem zomrieť. Oplatili sa tie roky štúdia a formácie, aby som aspoň jednému človekovi mohol sprostredkovať odpustenie.“

***Zažil si aj smutné chvíle, keď si niekoho rozhršoval na konci životnej púte?**

Aj toto je pre kňaza veľká milosť, keď môže človeka pripraviť na prechod do večnosti. Toto sú tiež veľmi silné chvíle pre kňazov. Žijeme pre okamih prechodu. Keď kňaz môže vyslúžiť sviatosť zmierenia, pomazanie chorých, modliť sa pri ňom, držať človeka za ruku, aby cítil nielen blízkosť ľudskú a kňazskú, ale aj blízkosť Božiu, je to naozaj veľká milosť.

***O čo najčastejšie prosíš Boha ty?**

O dar rozlišovania, rady, usmernenia, o to čo tým ľuďom poviem. Aby to bolo niečo božie, nie moje. Aby to bolo niečo, čo sa dotkne srdca človeka. Aby som povedal človeku to, čo potreboval práve počuť.

***Aký máš pekný zážitok s pútnikmi z Baziliky?**

Najčastejšie sú to dobré, úprimné spovede. Keď sa ľudia na to chystali aj dlhé týždne

či mesiace. Na tomto milostivom mieste sa chcú dobre vyspovedať. Pútnici, ktorí sem prichádzajú, mnohí chcú naozaj zmeniť svoj život. Nie je to spoveď len formálna a zvyková. Niekedy je to veľmi hlboké aj pre kňaza. Takíto ľudia so svojou úprimnou snahou o polepšenie sú pre mňa povzbudením.

***Prichádzajú sem pútnici, ktorí neboli roky na svätej spovedi?**

Práve toto kňazi na takýchto miestach zažívajú. Ľudia sa prídu vyspovedať na milostivé miesto.

Duchovný otec spoločenstva

***Ako si prežíval začiatok utorkového modlitbového Spoločenstva Matky Sedembolestnej?**

Nečakal som to, bolo to milé prekvapenie. Potešil som sa tomu. Dovtedy som sa zvykol modliť s ľuďmi individuálne - modlitbou vo dvojici. To boli tie dlhšie spovede s rozhovorom, na konci ktorých bola spoločná modlitba. Keď sme boli po prvý raz traja, bolo to pre mňa veľmi radostné. Modlitba v trojici má oveľa väčšiu silu. Potešilo ma aj to, že to prišlo zospodu, od ľudí. Neprišiel kňaz za ľuďmi, aby založili spolu nejaké spoločenstvo. Veľmi ma potešilo, že to boli tí laici, ktorí boli citliví na Ducha Svätého.

***Takže sa ti vtedy ani nesnívalo, že to prerastie do 50-členného spoločenstva?**

V žiadnom prípade. Chválim Pána, že jeho réžia je niekedy taká figliarska. Každý máme iné dary. Sú kňazi kazatelia. Sú takí, ktorí vedia stavať kostoly, organizovať... ja mám skôr dar spovedať a rozprávať individuálne.

***Čo rád robíš vo voľnom čase?**

Pretože mám viac sedavé zamestnanie, potrebujem pohyb. Neviem si prestaviť život bez pohybu. Šport - lyžovanie v zime, v lete beh, rezká chôdza, prechádza po lese, keď

je zlé počasie, príde aj na steper. Ale aj stíšenie sa pred Bohostánkom. Čas s ľuďmi treba vyvažovať časom s Bohom. Počas roka máme týždenné duchové cvičenia, ktoré sú tiež silným reštartom. Týždeň som bez ľudí, mobilu, internetu, cudzích starostí. Som len sám s Bohom.

Ďakujeme don Petrovi za úprimné slová a vyznania. V našich modlitbách spoločne vyprosujeme, aby bol stále príkladným nástrojom v rukách Pána Boha. Sedembolestná Panna Mária nech mu dá materinskú ochranu a pevné zdravie. Nech nás aj naďalej víta v našom chráme s úsmevom na perách a láskou v srdci!

Rozlúčka s gymnáziom

GOODBYE GJB!

Čo napísať na rozlúčku? Keď po 25 rokoch končí v Šaštíne gymnázium? Ktoré v roku 1991 s takou láskou a apoštolským zápalom zakladali saleziáni? Treba to vnímať ako zlyhanie? Chybu? Neschopnosť? To sú otázky, ktoré nám vírili v hlave v tomto školskom roku. Za 25 rokov existencie na Gymnázium Jána Bosca zmaturovalo takmer 600 žiakov. Za posledných 7 rokov, keď sa zriaďovateľom školy stala Bratislavská arcidiecéza, to bolo 170 žiakov, z toho 35 dievčat. Máme z nich radosť. Mnohí z nich prichádzali znova do Šaštína, aby si aspoň na chvíľu pripomenuli chvíle, ktoré tu strávili. Mnohí z nich sú úspešní – lekári, právnici, kňazi, inžinieri, podnikatelia... Sme šťastní, že sme sa mohli

podieľať na ich formovaní a výchove. V nich bude naďalej žiť posolstvo našej školy.

Keď sme pripravovali nástienky na chodby gymnázia, väčšinou sme robili aj jednu „učiteľskú“. Raz sme si pod našu fotku napísali: Sme tu pre vás a chceme vám dať viac. Želali sme si, aby táto veta vystihovala naše pôsobenie. Nekončili sme vyučovaním, spoločne s našimi žiakmi sme organizovali množstvo podujatí – Cecilfest, Boj o pevnosť Shashward, dni otvorených dverí, rozvíjali sme partnerstvo s gymnáziom v Hildesheime v Nemecku, chodili sme s nimi na túry a výlety po Slovensku a do zahraničia. Túžili sme po tom, aby každý, kto k nám príde študovať, sa cítil byť prijatý.

V posledných rokoch sme mali viacero priemerných a slabších žiakov. Každý učiteľ vie, že nie je problémom učiť výborných žiakov, ale majstrovstvo učiteľa sa ukáže

Archív GJB – Rozlúčka s gymnáziom

práve tým, ak úspešne študujú a zmaturojú aj tí slabší. A to sa nám darilo.

Je pravdou, že také maličké mesto ako Šaštín-Stráže nie je vhodnou lokalitou pre strednú školu. To, čo sa v prvých rokoch vnímalo ako výhoda – pokojné vidiecke prostredie, sa v posledných rokoch ukázalo ako nevýhoda. Žiaci z okolitých obcí a miest mali problémy s dopravou na vyučovanie. Cirkevné školy sú v prvom rade určené na formáciu detí z katolíckych rodín. Mnohí veriaci rodičia však radšej uprednostnili štátne gymnáziá. Vraj sú lepšie. Záleží však od uhla pohľadu.

Sme vďační za tých 25 rokov, počas ktorých sme mohli učiť mladých ľudí a pomáhať im pri vstupe do sveta dospelých. Bolo to krásne obdobie.

V sobotu 18. mája 2016 sme zorganizovali pre našich súčasných i bývalých žiakov, ich rodičov a rodinných príslušníkov rozlúčkovú párty Goodbye GJB. Rozmýšľali sme, či nie je vhodné radšej skončiť potichu. Rozhodli sme sa však inak. Ešte raz sme sa chceli

s nimi stretnúť a vychutnať si krásnu atmosféru tohto prostredia. Počasie nám prialo, zišli sme sa na nádvorí kláštora. V programe vystúpili naši súčasní žiaci a učitelia gymnázia. Na záver prišlo symbolické posledné zvonenie. A potom otázka: GJB končí. Končí naozaj? To záleží od tých, ktorí sa stali jeho súčasťou. Môže zostať naďalej v nás – v našom myslení, konaní, v našich srdciach. Jeden z našich bývalých žiakov po rozlúčke na internete napísal: GJB bolo fakt Božie dielo. Navždy zostane v našich srdciach, myšliach a vzťahoch...

Veľká vďaka patrí tým, ktorí nás počas tých 25 rokov sprevádzali. Učiteľom, vychovávateľom, saleziánom, dobrodincom, rodičom. Len vďaka nim to gymnázium počas toho obdobia vydržalo.

Chceme veriť, že v budúcnosti v priestoroch šaštínského kláštora bude iné dielo, ktoré bude užitočné a prospešné pre celé Slovensko.

Marek Nádaský

Archív GJB –Rozlúčka s gymnáziom

Zo života exallievov

Uctieajte si veľmi Pannu Máriu, modlite sa a buďte veselí, ale naozaj veselí. (sv. Don Bosco)

A práve v tomto duchu sa niesla tradičná púť exallievov a ich rodín do Šaštína, ktorá sa konala v nedeľu 12. júna. Avšak tento rok bola niečím výnimočná. K exallievom sa pridala aj početná skupina rodín z Čiernej vody a taktiež bývalí misijní dobrovoľníci s rodinami. Všetkých, takmer 400 ľudí, sa rozhodlo stráviť spoločnú nedeľu hrami, spoločenstvom a modlitbou. Family day bol oslavou rodiny nielen pozemskej ale aj saleziánskej. No a púť to bola naozaj pravá a poriadna.

Všetci účastníci prišli spoločne mimoriadnym vláčikom z Bratislavy až do Šaštína, kde bola na poludnie sv. omša. Nasledoval spoločný obed v priestoroch šaštínskeho oratika, ktorý nám pripravil exallievo Jožko Dubiel so svojim tímom. No a po výdatnom obede sa deti pustili do súťaženia, ktoré sa nieslo v duchu Olympijských hier. Čakalo na nich 12 stanovišť, pričom každé stanovište symbolizovalo inú svetovú krajinu. Animátori boli

oblečení v typických národných farbách a po absolvovaní stanovišťa dostal každý nálepku vlajky danej krajiny. Popri súťažení mali deti k dispozícii cukrovú vatu, skákanie na trampolíne, maľovanie na tvár, tvorivé dielne a skvelú horúcu čokoládu od Trojkoľkavy. Po takmer dvoch hodinách vytrvalého zápolenia dostal každý športovec odznak s olympijskými kruhmi, ako pamiatku na túto skvelú akciu. Na záver dal všetkým účastníkom požehnanie delegát exallievov don Ivan Žitňanský a po ňom sa všetky rodinky vybrali na vlakovú stanicu, kde ich už čakal vlak a odviezol ich domov.

Pán Boh nenechal nič na náhodu, a tak nám vyšlo nielen skvelé počasie ale aj organizácia celej akcie. Usmiate detské tváre a spokojní rodičia sú toho dôkazom J. Veď ako povedal náš don Bosco: „Veselosť je priama brána do neba“.

Alžbeta Baginová

Zasvätenie Šaštína Božskému Srdcu Ježišovmu

Viete čo znázorňuje obraz Pána Ježiša v Zimnej kaplnke v Bazilike? Pochádza z roku 1929 a má krásny pôvod vzniku... Do bohatej, no zabudnutej, histórie nášho mestečka, sme vybrali nasledujúci text (prinášame ho v pôvodnej pravopisnej úprave) z časopisu Posol z roku 1929, ktorý nám ochotne zapožičal riaditeľ GJB Mgr. Marek Nádaský:

ROZŠIROVANIE ÚCTY B. SRDCA NA SLOVENSKU.

Prvá procesia v Šaštíne. – Zasvätenie mesta Božskému Srdcu.

15-tisíc oslavovateľov.

Hlavná slávnosť bola 9. júna s ktorou boli spojené takmer dvojťždňové slávnosti. Deviatnik sa konal spoločne v kostole. Každý večer o pol 8. kázeň a spievané Litánie o B. Srdci pod vyložením Najsv. Sviatosti. Hoci bolo veľkých poľných robôt, húfne prichádzali roľníci, jako i remeselníci, takže už v príprave na veľký sviatok sa získalo veľkého duševného ovocia.

Štvrtok pred sviatkom B. Srdca bol „**deň dietok.**“ Ráno všetky dietky farnosti pristúpily ku sv. sviatostiam a večer boli zasvätené B. Srdcu. Dievčatá v bielom rúchu i chlapci s odznakom B. S. a v rukách ruže, išli v štvorstupe. Po predu niesli chlapci zástavu B. S. v prostriedku niesli štyria ovenčený obraz B. S. Dievčatá niesly rôzne odznaky o umučení P. J. So spevom kráčaly do kostola. Bolo ich do 350 čo išly peši, ostatné dietky asi 50 – 70 sa niesly v náručí matiek, ešte maľunké. Pred hlavným oltárom okolo sochy B. S. pokládly dietky kvety a po kázni všetky slávnostne sa mu zasvätily.

Nejedno tvrdé srdce zmäklo pri pobožnej modlitbe nevinných dietok za obrátenie hriešnikov a rozšírenie kráľovstva Kristovho na Slovensku.

Piatok bol „**deň Matiek a panien.**“ Prímalo ich do 400. Večer bola slávnosť, posviacka 35 nových zástavôk na česť B. Srdca. Vkusne, na bielom hodvábe so zlatom vyšité celé Litánie B. S. Zhotovily ich horlivé šíriteľky úcty B. S. panie a paničky z našej farnosti. Krstné matky hradily všetky výlohy slávnosti, obetovaly vyše 3000 kor. Nech im to B. Srdce hojne odmení.

Mesto Šaštín zasvätilo sa Najsv. Srdcu Ježišovmu skrze Osvp. biskupa Dr. Pavla Jantauscha dňa 9. Júna 1929

Sobotu, predvečer sme mali slávnostnú posviacku krásnej novej sochy B. Srdca, ktorú venoval ctiteľ B. Srdca ctp. Wallenfels za 1500 Kčs. Slávnosť odbavil vysokodostojný pán opát Dr. Michálek z Bratislavy.

V nedeľu bolo spoločné sv. prijímanie mužov a mládencov; bolo ich do 300. Dnes bol vrchol slávnosti. Celé mestečko oblečené bolo akoby do sviatočného rúcha. Všetci obyvatelia prispievali k oslave. Na domoch visely cirkevné a národné zástavy. V oknách samý kvet a svieca. V každom druhom bol vyložený aj obraz lebo socha B. Srdca. Na uliciach slávobrány. Cesty posypané boli kvetami. Katolíci, i židia mali domy ozdobené, „veď oslavujeme všetci jedného Boha“, tak viacerí poznamenali.

Skoro ráno prišlo vlakom viac sto pútnikov, z okolitých dedín s dp. farármi usporiadaných

procesiach, sochami a zástavami B. Srdca, a s hudbami. Vynikali horlivosťou: Bôr. sv. Mikuláš a Bôr. sv. Peter, bolo ich vyše 2000. Štěpánov 2 hudby, nová socha B. S. nové zástavky, L. Nová Ves, Kúty, Smolinsko, Gbely, Letničí, Petrová Ves: Dojčie a Hasprunka. Ostatné procesie boli menšie ale usporiadané. O 9. h. osv. biskup Dr. Pavel Jantausch bol pred kostolom slávne privítaný a hneď slúžil sv. omšu pod nebom. Po nej bola kázeň o B. S., a pohly sa procesie ulicami, za hlachu všetkých zvonov, medzi ktorými prerážal hlas veľkého národného zvona (50 centov), výbuchy mažiarov, hudby a nábožného spevu prišli všetky procesie na rýnok, kde bol postavený oltár. Osvp. biskup položil naň Najsv. Sv.; tu posvätil ozdobený **nový obraz B. Srdca a zasvätil celé mesto Najsv. Srdcu**. Veriaci pobožne opakovali za pánom bisku-

Fotografia z roku 1929 zachytávajúca mužov na slávnosti zasvätenia Šaštína.

pom zasväcujúcu modlitbu. Učinili verejne sľub vernosti Kristu-Kráľovi a na znak prisahy všetci zdvihli pravú ruku. Z 15 tisíc hrdiel zavznela pieseň „Prisahajme teda znovu vernosť Srdcu Ježišovmu.“ Na to zahučaly znovu výstrely mažiarov, hudba a zvony. Bola 1. hod. keď sme sa vrátili k pútnickému chrámu. Pred kostolom postavili sa všetky okolité procesie a zástupy ľudu na dve strany do špalierov a prešla prostriedkom šaštínska procesia, ktorú všetci pútnici videli ako jadro procesii, a mohli sa tiež klaňať najsv. Svätosti.

Odp. o 3. hod. bolo zasvätenie rodín B. Srdcu z okolia, vyše 100. Najviac zo Štepanova a z Letníčia. Po litániách bola usporiadaná aj divadelná hra: „Šťastlivá rodina“ so živými obrazmi: Zjavenie sa B. Srdca sv. Margite. Keďže sa táto prvá slávnosť tak skvele vydarila, každý išiel oduševnene a s radosťou domov. Vrúčne ďakujeme Najsvätejšiemu Srdcu Ježišovmu, že nám doprialo najkrásnejšieho počasia, hoci celý týždeň až do soboty poludnia pršávalo. Vrelo ďakujeme aj všetkým tým horlivým spolupracovníkom z našej farnosti, ktorí tak bezžistne ruka v ruku pracujú so svojimi duchovnými O. Salezianmi na zveľadení Kráľovstva Kristovho; sú to predstavení obci S. M. B. S. Orli, Hasiči a Spolky (Cechy).

Božské Srdce, buď s nami, kráľuj, panuj nad nami, nech sa v našej duch. rodine život viery rozvinie.

J. H. Salezián.

(pravdepodobne Ján Hlubík SDB)

V nasledujúcom čísle Hlaholu zvonov sa budeme venovať zasväteniu rodín, ktoré bolo v našej farnosti bežnou slávnostnou udalosťou.

Spomínaná pieseň: „Prisahajme teda znovu vernosť Srdcu Ježišovmu“ má 4 slohy a v spevníkoch sa nachádza pod názvom:

Každé mesto, každá ves

1. Každé mesto, každá ves, poď, sľub vernosť Bohu dnes. A čo sľúbiš, potom aj na vek veky zachovaj. /:Prisahajme teda znovu vernosť Srdcu Ježišovmu!:/

2. Veď on nášmu národu, zľahčil každú neľahu. A keď zúrili hrozný boj, chránil nás, aj oltár svoj. /:Prisahajme teda znovu vernosť Srdcu Ježišovmu!:/

3. Nech svet, čo chce, podujme, za Boha vždy bojujme. Vzdor potupe, pohane, kresťan s Cirkvou ostane. /:Prisahajme teda znovu vernosť Srdcu Ježišovmu!:/

4. Bárs aj veľký je ten svet, krajšej zmluvy na ňom niet. Preto sme aj hotoví verní ostať Kristovi. /:Prisahajme teda znovu vernosť Srdcu Ježišovmu!:/

* Najbližšie stretnutie lektorov sa uskutoční 7. septembra 2016 o 18.45 hodine.

* Stretnutie dobrovoľníkov pred Národnou púťou sa uskutoční 9. septembra 2016 o 19. hodine. Kto by mal záujem sa akoukoľvek formou pridať k tímu dobrovoľníkov, môže sa prihlásiť prostredníctvom mailu: spravca@bazilika.sk, alebo kontaktovať cez www.bazilika.sk.

* Slávnostné požehnanie zreštaurovanej Piety pri ceste v Strážach plánujeme na mesiac september. O presnom termíne vás budeme informovať prostredníctvom farských oznamov.

Nová hviezda Kapitola První...

O udalostiach, ktoré osvietili začiatok najsvätejšieho obrazu.

Prišiel už ten od vekov ustanovený čas, v ktorom Spasiteľ náš Ježiš Kristus svoju najmilejšiu Bolestnú Matku a prevelebný jej obraz šaštínsky s veľkým potešením a s nevysloviteľnými milosťami si osvojiť ráčil, aby sme rozumeli, že častokrát bolesť a zarmútenie je hojné semeno radosti a veselosti. Zjavila sa vznešená milosť a dobrotivosť nášmu Kráľovi mariánskemu, lebo pre zvláštne dobrodenia šaštínskemu obrazu omnoho slávnejšie v iných krajinách ju urobené, ktoré už tebe, mariánsky ctiteľu vykladať začíname.

Roku Pána 1732 **Jozef Walter**, strážny bažantov šaštínskeho panstva, vojdúc popoľudní do záhrady, približiac sa k Mariánskemu stípu, lebo ešte nejaká iskierka lásky k Blahoslavennej Panne z mladosti zostala zakontvená v jeho srdci, padol na kolena a nejaké modlitby začal hovoriť a keď sa s väčšou usilovnosťou na svätý obraz sa poďíval, ajhľa divná vec! S otvorenými očami, prísnou a hroziacou tvárou sa mu ukázala. Nejakým spasiteľným strachom pohnutý a naplnený, urobil stáli sľub, že svoj život polepší a pre spravodlivé pokánie svoju hriešnu dušu si očistí.

Vznešená milosť a láska bola preukázaná tiež po malom čase najdobrotivejšiu Matkou **Ondrejo-**

vi Šiserovi, tento ako s veľkou starostlivosťou ozdoboval svoju záhradu, tak veľmi zlú starosť mal o spasenie svojej duše tomu tiež dal vnútorné vnuknutie, aby sa obrátil a bol spasený a k blahoslavennej Panne malú pobožnosť pred seba vzal. Takúto pobožnosť stále vykonával až do dvadsiateho prvého dňa mesiaca mája, v tom dni práve v poludňajšiu dvanásť hodinu, nie tak sľechným bleskom, ako jasnosťou Nebeskej milosti osvecujúcu tohto hriešnika. Od Panenského Obrazu nasledujúce počul truchlivé slová: Bože môj, celý svet ma opustil... Ondrej tieto slová žalostnej Božej Matičky päť dní nikomu nepovedal, akoby smutný hlas všetkými inými bol by vypočutý, v ten istý deň veľké množstvo pobožných mariánskych ctiteľov prichádzalo k bolestnému obrazu. Hriešnik prestrašený mariánskym hlasom neodkladal ďalej pokánie, ale uznajúc ťažkosť svojho zlého života s veľkou ľútosťou svätou spovedou navrátil sa na lepšiu cestu.

Ján Juraj Bezdecký a Anna Mária, jeho manželka mali dcérušku dostala v poldruhom roku svojho veku osýpky. Odvtedy mala pravé oko najprv opuchnuté, potom od tečúcej neštovice jej vzniklo belmo a nevinému dieťaťu odňalo zrak. Žalostná matka s veľkou starosťou vyhľadávala rozličné prostriedky, ale žiadna lekárska ani ľudská pomoc nepomohla. Preto žalostná matka sa rozhodla vyhľadať pomoc nebeskú. Zobrala svoju milú dcérku a priviedla ju do kaplnky Bolestnej našej Panny, kde s veľkou dôverou orodovala za uzdravenie. Oko otrela rúchom Blahoslavennej Panny a hľa v tom okamžiku belmo sa stratilo a dieťa začalo vidieť.

(Text je prebraný z knihy NOVÁ HVIEZDA napísanej v roku 1751 vtedajším pravopisom)

(Pokračovanie v budúcom čísle Hlaholu zvonov – pripravil Jozef Fričort)

Spomienka na organistu Ladislava Chudého

Farská svätá omša v Bazilike bola v nedeľu 12. júna 2016 spojená so spomienkou na bývalého organistu - pána Ladislava Chudého, ktorý v našej farnosti pôsobil 34 rokov (1968 – 2002). Don Ján Naňo, celebrant svätej omše, pripomenul farníkom niekoľko významných medzníkov v živote

tohto človeka, ktorý sa po celý život odmietal stotožniť s bývalým komunistickým režimom. Po udalostiach nasledujúcich po barbarskej noci na jar v roku 1950 sa rozhodol pre emigráciu. Osudnou sa mu stala cesta naspäť, keď išiel podať pomocnú ruku aj ostatným obetiam vtedajšieho režimu. V januári sme

Pani Chudá s deťmi a ich rodinami

si pripomenuli 65 rokov odvtedy, čo bol na hraniciach pri prechode na Slovensko zadržaný a stratil slobodu. Z 18-ročného trestu si odsedel takmer 12 rokov a jeho nesloboda pokračovala aj po prepustení z väzby.

Súčasťou spomienky bolo aj odhalenie pamätnej tabule venovanej pánovi organistovi. Táto bola počas celého týždňa vystavená v Bazilike a následne umiestnená na chóre Baziliky, kde pán Chudý hrával. Pamätnú tabuľu odhalil pán Marcel Žák, ktorý vedie dva spevokoly a spolu s nimi animuje mnohé sväté omše v Bazilike.

Svätej omše a následnej spomienky sa okrem farníkov zo Šaštína-Stráží, ktorí si pána Ladislava Chudého pamätajú, zúčastnila aj vdova po organistovi - pani Margita Chudá, jeho deti Magdalénka, Radvan, František a Marián s rodinami, ale prišli aj mnohí rodáci zo Štefanova, ktorí na neho s úctou dodnes spomínajú. Nech je pre náš život pána Ladislava Chudého vzorom obety a vytrvalosti vo viere! S vďačnosťou na neho spomínajme a modlime sa, aby ho Pán odmenil večnou radosťou v nebi.

O živote tohto obetavého človeka sme priniesli podrobný životopis v Hlahole zvonov 2014/2, ktorý sa dá vyhľadať na internetovej stránke www.bazilika.sk v stĺpčeku farností.

Biblická olympiáda

Naši biblisti z roka na rok úspešnejší

I tento rok sa uskutočnila v našej Bratislavskej arcidiecéze už po piatykrát súťaž „Biblia pre všetkých“. V tomto Roku milosrdenstva boli otázky zamerané i na túto tému, študovali sme evanjelium

*Archív Diecézneho katechetického úradu
Bratislavskej arcidiecézy*

podľa Lukáša. V našej farnosti sa zapojili do súťaže 2 družstvá. Do dekanátneho kola sa podarilo postúpiť družstvu v zložení: Alena Lisinovičová, Jana Húšková, Ingrid Fesičová. Toto družstvo postúpilo i do diecézneho kola, ktoré sa konalo 4. júna 2016 a tu sa nám podarilo spomedzi 15-tich súťažiacich družstiev dosiahnuť víťazstvo pre našu farnosť Šaštín – Stráža.

Osobne som sa do tejto súťaže zapojila prvýkrát na pozvanie Alenky Lisinovičovej. A môžem povedať, že ma to veľmi obohatilo a povzbudilo. Naozaj som prežila, ako je Božie slovo živé, účinné, a je žriedlom života a nádeje. Štúdium evanjelia podľa Lukáša bolo veľmi podnetné a povzbudzujúce a každé súťažné stretnutie prebehlo v príjemnej a radosnej atmosfére.

Chcela by som povzbudiť i viacerých, aby sa nabudúce zapojili a nechali sa obohatiť. Keďže oporné body boli dané – konkrétne okruhy otázok i odpovedí, vyžadovalo si to už len nájsť trochu času na štúdium. Na budúci rok by mali byť otázky z listu sv. Pavla Efezanom a z Knihy Sudcov.

Ingrid Fesičová

7hlások v Gbeloch

9. 4. 2016 sa v Gbeloch, v kostole Sv. Michala archanjela, konal koncert chrámových a mládežníckych zborov zo Záhoria. Zúčastnili sa ho zbory rôznych vekových kategórií. Tým najmladším z nich bol náš detský spevácky zbor Sedmohlások. Bolo to naše prvé verejné vystúpenie mimo našej farnosti. Na koncert sme sa veľmi zodpovedne pripravovali a, samozrejme, sme sa aj veľmi tešili.

V ten deň bolo dosť chladno s prehánkami. Po príchode do Gbiel nás v spoločenskej miestnosti farského úradu, ktorú sme si

svojím počtom takmer privlastnili, čakalo malé občerstvenie. Po ňom sme sa presunuli do kostola, kde páni zvukári nastavovali mikrofóny a všetky tie ostatné veci, aby nás potom na koncerte bolo dobre počuť. O 11.00 hod. začala svätá omša. Medzitým sa na dvore fary varil super guláš, ktorý sme samozrejme ochutnávali ako prví. A potom poobede sa to začalo. Z ôsmich zborov sme vystupovali ako šiesty v poradí. Naše vystúpenie trvalo asi pol hodiny. Spievali sme 5 pesničiek. Vždy ako sme dospievali pesničku, tak nám všetci ostatní dosť hlasno tleskali. Aj kričali. Je možné, že sa im to páčilo a my sme z toho mali veľkú radosť.

Archív Marcela Žáka

Možno vám atmosféru priblížia reakcie detí:

„Na koncerte ma zaujala dobrá atmosféra a cítila som sa pokojne. Všetky zbory krásne spievali. V Gbeloch je veľmi krásny kostol.“

„Páčilo sa mi, ako pekne sme spievali. Boli sme najlepšie.“

„Bola mi tam veľká zima, a tak som sa znova išla trocha zohriať do oteplovne.“ (t. j. miestnosť s krbom)

„Bola som veľmi šťastná a bolo mi tam veľmi dobre.“

„Veľmi som sa bála. A k tomu ešte viac, keď sme tam boli jediný detský zbor. Nakoniec, keď sme vystupovali, som sa ani nepomýli-
la v mojom sóle.“

„Bolo tam výborne. Najskôr som mala strach a aj mi bola veľká zima, ale dokázala som spievať pre Pána Ježiša. Všetky zbory boli oproti nám nič. Veľmi sa mi tam páčilo.“

„Keď som prišla domov, prestalo pršať, ale bola som unavená, tak som si šla ľahnúť.“

„Veľmi sa mi na koncerte páčilo, lebo sme tam boli skoro všetci a spievali sme najlepšie. Ďakujem aj hudobníkom.“

„Na tento deň nezabudneme ešte dlhý čas. Ďakujeme za super deň.“

A ujo, ktorý varil guláš: „Budzte rádzi, že prší. Keby bylo pěkne, tak by byli šeci v zahrádkách.“

*(pripravil Marcel Žák – vedúci
detského súboru 7hlások)*

Archív Marcela Žáka

DESIATKA PRE DETI (bez obmedzenia veku)

Milé deti, pokračujeme v našich súťažných úlohách. Ďakujeme všetkým, ktorí priniesli svoje odpovede na papieriku do sakristie. Spomedzi nich odmeníme týchto troch výhercov, ktorí priniesli správne odpovede ako prví: Oliver a Gabriel Pribilovci a Patrik Sofka. Pozornosť od redakčnej rady dostane aj rodina Hamplova a sestry Michaela a Jasmína Slovákové. (Odmeny si môžete vyzdvihnúť v sakristii u pána kostolníka Sofku.) Správne odpovede z predchádzajúceho čísla si môžu overiť však aj tí, ktorí súťažili len v rodinnom kruhu: 1 – D, 2 – C, 3 – D, 4 – D, 5 – B, 6 – A, 7 – A, 8 – B, 9 – B, 10 – C. Povzbudzujeme nielen deti, ale aj dospelých, aby sa zapojili a overili si tak svoje vedomosti z oblasti biblie a Cirkvi. Odmeniť môžeme aj dospelých.

1. Ktorý apoštol zaprel Ježiša?

- A) Andrej
- B) Filip
- C) Peter
- D) Judáš

2. Čo znamená birmovanie?

- A) ornament
- B) sviatosť
- C) krst
- D) testament

3. Ako sa volá slávnostný pás, ktorý nosí kňaz alebo diakon?

- A) alba
- B) cingulum
- C) štóla
- D) biret

4. Ktorá liturgická farba je určená na Veľký piatok?

- A) červená
- B) čierna
- C) zelená
- D) biela

5. Ako sa volajú starozákonné prosebné spevy a chvály?

- A) kánony
- B) chorály
- C) moteta
- D) žalmy

6. Čo znamená v preklade chválospev Te Deum?

- A) Teba, Bože (chválime)
- B) Zmiluj sa, Bože
- C) Svätý je Boh
- D) Otče náš

7. Kto sa smie modliť k Bohu, nášmu Otcovi?

- A) len kňazi
- B) všetci katolíci
- C) všetci kresťania
- D) všetci ľudia

8. Ktorá arcidiecéza z uvedených je najmladšia na Slovensku?

- A) Trnavská arcidiecéza
- B) Žilinská diecéza
- C) Nitrianska diecéza
- D) Banskobystrická diecéza

9. Ako sa nazýva spoločenstvo laikov, ktorí žijú vo svete v duchu charizmy niektorej rehole?

- A) bratstvo laikov
- B) tretí rád
- C) sekulárny inštitút
- D) spoločenstvo aktívnych

10. Aký je názov pre súbor zákonov cirkevného práva?

- A) Codex Hamurabis (CH)
- B) Codes Iuris Romae (CIR)
- C) Codex Religiosis (CR)
- D) Codex Iuris Canonici (CIC)

Na vaše odpovede je opäť pripravená krabička u pána kostolníka Sofku do konca augusta 2016. Veľa šťastia praje redakčná rada!

Prinášame vyznanie jednej z dobrovoľníčok pri Národnej Svätyni, ktoré môže byť povzbudením práve vám:

Aké to je, byť dobrovoľníkom?

Bola som oslovená, aby som napísala pár riadkov o mojej pomoci pri organizovaní Národnej púte. Ako aj v minulom roku, bola som pridelená do sektoru občerstvenia. Kto má v ktorú hodinu pri občerstvení službu, dozvie sa z pripraveného rozpisu. Priamo na mieste treba uvariť čaj, kávu, zohriať párky, ponúknuť bagety, napečené koláče a iné dobroty, ktoré napiekli ďalšie ochotné ženy. Treba sa postarať aj o tých, ktorí stavajú hlavný oltár, pripravujú lavičky, starajú sa o čistotu WC a všetko to ostatné. To znamená aj o nočný program. Ide o veľa mladých ľudí, študentov gymnázia, strednú generáciu, ale aj tých skôr narodených. Narýchlo pribehnú, niečo zjedia, chvíľu posedia, do obrúska im pribalíme niečo na cestu a už utekajú späť na svoje stanovisko. Okrem pomoci pri občerstvení som bola poprosená aj o pomoc pri zapisovaní intencií, čiže úmyslov svätých omší. Oslovila ma priateľka, vraj tam už nemá koho dať. Až keď som povedala, že idem, som si uvedomila, že nebudem celý deň doma. V pondelok večer bolo treba doma pripraviť chlebičky. Sama by som to nestihala, tak mi pomáhala aj mama. V utorok ráno treba prísť na 7. hodinu do Baziliky zapisovať omše a poobede do 20. hodiny slúžiť pri občerstvení, lebo aj po skončení púte pri upratovaní treba jesť. V utorok ráno som si prevzala hácky na zapisovanie, pokladničku, vypočula som si inštrukcie a išla spolu s ostatnými na svoje stanovisko von k Bazilike. Až vtedy som si uvedomila závažnosť

tejto práce. Ľudia prichádzali vo veľkom počte. Neviete si predstaviť, aké trápenia majú! Nie je to nízky plat, ani nenaplnená dovolenka. Ide o veľa ľudského nešťastia, trápenia a bolesti. Prosia našu nebeskú Matku o zdravie, ochranu pri nastávajúcich operáciách, za šťastné donosenie nového života a šťastný pôrod. Prišlo veľa mám a starých mám, ktoré prosili pre svoje deti a vnúčatá o dar viery. Prišli mladé páry, ktoré prosili o dar čistoty. Mladí manželia prosili o dar dieťatka. Prosili rodičia, ktorí prišli o svoje deti či už zo zdravotných dôvodov, alebo spôsobom ich života. Prišiel aj jeden manželský pár, myslím si, že takýto zápis svätej omše ešte neabsolvovali. Pýtali sa, čo tam majú dať. Nevedeli úmysel, ale chceli dať slúžiť svätú omšu. Po vzájomnom rozhovore mali toľko prosieb a problémov, že nevedeli, ako začať. Do svojich prosieb zahrnuli aj dnešnú situáciu vo svete...

Ku všetkým týmto prosiacim ľuďom som sa pridala aj ja. Aj ja som prosila našu nebeskú Matku o ochranu. Som vďačná za túto službu. Ak mi náš Pán života a smrti dopraje dožiť sa budúcej Národnej púte a bude treba pomôcť, už nebudem váhať. Bolo mi povedané, napíš pár riadkov. Ale pár riadkami sa to nedá. Sedembolestná Panna Mária, naša patrónka a nebeská Matka, oroduj za nás!

Jana

* Ďakujeme všetkým animátorom, dobrovoľníkom a dobrodincom, ktorí akoukoľvek formou prispeli k letnému prímestskému tábore a pripravili deťom krásny dvojtypýždňový program.

Máriini pútnici po stopách sv. Jána Pavla II. a sv. Faustíny

Skupina pútnikov spoločne s don Petrom Barinom SDB z farnosti Šaštín-Stráže a okolia putovala (17. a 18. júna 2016) v tomto mimoriadnom Svätom roku milosrdenstva do poľského Krakowa a Lagiewnikov. Navštívili Kláštor Matky Božieho Milosrdenstva, Sanktuárium sv. Jána Pavla II., množstvo jedinečných kostolíkov a chrámov i Katedrálu sv. Stanislava a sv. Václava, kde pre nich don Peter odslúžil neopakovateľnú svätú omšu. O svoje dojmy sa podelili priami účastníci púte:

„Vďaka tejto púti som spoznala Krakow viac ako doteraz. Poznám Lagiewniki, ale v meste som ešte nebola. Páčilo sa mi všetko, čo sa mi dostalo vidieť. Celý areál sv. Jána Pavla II. na mňa pôsobil upokojujúco a veľmi príjemne. Oslovil ma Mariánsky kostol s obrazom Zosnutia Panny Márie obklúčenej apoštolmi a zaujímavé bolo jeho otváranie. Veľmi dobre som sa cítila v kostolíku sv. Jána. Je menší, ale krásny a príjemný. Veľmi ma oslovil aj Wawel so všetkým, čo ponúka. Po tom, čo som videla v Krakowe, mám túžbu sa tam znovu niekedy vrátiť.“ (Vierka)

„Ja som bola v Krakowe 1. krát, o to boli moje dojmy silnejšie. Prišla som si k milostivému obrazu Božieho milosrdenstva vyprosiť ochranu a zdravie pre celú moju rodinu, poďakovať a hlavne odprosiť za všetky urážky, ktoré sa v minulosti dostali, či už odo mňa alebo od iných Pánu Ježišovi a jeho Nebeskej Matke. Nikdy v živote som v jeden deň nenavštívila toľko kostolíkov naraz a pre mňa bolo fascinujúce, že takmer v každom druhom alebo treťom bola vystavená Sviatosť oltárna. Takže v Krakowe majú ľudia tú obrovskú milosť, že keď sa chcú kedykoľvek stíšiť a zatúžia byť v prítomnosti Pána Ježiša, tak nemajú žiadny problém. Bolo to

krásne, že som sa v Roku milosrdenstva mohla spolu s mojimi duchovnými priateľkami zúčastniť tejto púte.“ (Eva)

„Ďakujeme Pánu Bohu za túto úžasnú púť a za spoločenstvo, ktorého môžeme byť súčasťou.“ (Smolinčanky)

„Na púti v Poľsku v Krakove sme prežili nezabudnuteľné chvíle. Celý čas bol pre nás veľkým požehnaním, z ktorého čerpáme už aj teraz doma. Za našu menšiu posádku zo Senice sa chceme poďakovať, že sme mohli s vami cestovať k Božiemu milosrdenstvu a na miesta späť so sv. Jánom Pavlom II. Veríme, že pokoj, radosť, milosti, ktoré sme mohli načerpať počas modlitieb, sv. omší, Korunky k Božiemu milosrdenstvu, adorácii i milých rozhovorov, nám dlho vydržia a budú požehnaním nielen pre nás, ale aj pre našich blízkych a ostatných ľudí, s ktorými sa denne stretáme. Za pútnikov zo Senice ďakuje Hanka.“

„Ďakujem za veľmi pekný hlboký duchovný zážitok. Splnil sa mi môj tajný vytúžený sen –

prísť navštíviť toto milostivé miesto a verím tomu, že Božie milosrdenstvo nás bude po celý život sprevádzať - mňa aj celú rodinu.“ (Bernadetta)

„Táto púť bola pre mňa posilnením na tele i na duchu. Na týchto milostivých miestach sa človek dokáže stíšiť a uvedomiť si pravý zmysel svojho života. Prehodnotiť svoje konanie a zamyslieť sa nad svojim poslaním na tomto svete, a tým je šírenie dobra, lásky a pokoja.“ (Mária)

„Poobede sme sa prechádzali po Krakove a navštevovali kostolíky, ktorých je tam tisíce. Unavení sme zastavili pred Kostolom svätého Kríža. Bolo otvorené len zádverie. Na hlavnom oltári bolo vidieť kríž. Po pravej strane bola malá kaplnka, kde bola vystavená pri soche Pána Ježiša aj Sviatosť oltárna. Socha bola veľmi výnimočná. Takú som v živote nevidela. Bol to sediaci Pán Ježiš, akoby zostúpil z kríža, mal na hlave trňovú korunu, bol celý dokrvavený, hlavu mal opretú do dlane. Jeho pohľad bol veľmi silný. Hovoril mi: „Čo ešte po mne chcete? Čo mám z lásky k vám ešte urobiť? Dal som vám

celý svoj život z lásky a chcem vás zachrániť!“ Bola to veľmi veľká sila, vyrazilo mi to dych. Dal nám všetko a my to nevnímame. Pritom stačí, aby sme otvorili svoje srdcia. Bol to veľmi silný zážitok z malinkého kostolíka.“ (Jojka)

Na záver svedectiev a dojmov z tejto krásnej púte slová don Petra, ktorý ako pravý Boží služobník sprevádzal svoje ovečky po uličkách ako posledný, aby sa mu ani jedna nezatúlala: „Ďakujem Pánu Bohu, že som mohol jednu zo svätých omší sláviť pri milostivom obraze Božieho milosrdenstva práve v deň výročia mojej kňazskej vysviacky. Kňazstvo vnímam ako jeden z darov Božieho milosrdenstva pre seba i druhých. Druhú svätú omšu som mal milosť celebrowať v Katedrále sv. Stanislava a sv. Václava, kde bol kňaz Karol Wojtyła vysvätený za biskupa. Páčilo sa mi, že počas celej púte sme o Božom milosrdenstve nielen rozprávali, ale sme si ho navzájom aj vysluhovali. Prajem všetkým, aby sme boli jeho šíriteľmi nielen slovami, ale hlavne skutkami, lebo podľa toho všetci spoznajú, že patríme Jemu.“ (don Peter Barina SDB)

Svätý Otec František napísal posynodálnu apoštolskú exhortáciu *Amorislaetitia* - Radosť lásky, v ktorej zhrnul práce celocirkevnej biskupskej synody o rodine. Vyšla už aj v slovenčine a dá sa kúpiť. Exhortácia nemá za cieľ nejakú zmenu alebo prehĺbenie vierouky Cirkvi, ale obsahuje niektoré nové cenné podnety pre pastoračnú prácu. Podnecuje k milosrdnému prístupu k tým našim bratom a sestrám, ktorí z nejakého dôvodu nemôžu pristupovať k sviatostiam.

V dňoch 24. – 26. júna vykonal Svätý Otec 14. zahraničnú cestu do Arménskej republiky, prvej pokresťančenej krajiny (okolo r. 300, keď pokrstili...). Bolo to pri príležitosti výročia genocídy, ktoré na Arménov vykonali Turci pred 100 rokmi. Navštívil starobylé mestá a vymenili si znak pokoja a prijali deklaráciu o ceste k jednote s Arménskou apoštolskou cirkvou.

Veľmi významnou udalosťou bol koncil Pravoslávnej cirkvi, ktorý sa konal v dňoch na Kréte. Približne 290 delegátov z 10 pravoslávnych cirkví sa dohodlo, že koncil, ktorý sa uskutočnil po prvý raz po vyše tisícročí, sa od teraz zopakuje každých 7 až 10 rokov. Na záver Panortodoxného koncilu publikovali encykliku a posolstvo „pravoslávne mu ľudu a všetkým osobám dobrej vôle“. Koncil zatienila neprítomnosť zástupcov Moskovského patriarchátu a pravoslávnych cirkví z Gruzínska, Bulharska a z Antiochie. Svätú stolicu na Panortodoxnom koncile na Kréte zastupovali predseda Pápežskej rady na podporu jednoty kresťanov kard. Kurt Koch a sekretár rady Mons. Brian Farrell.

Vatikán navštívila delegácia Národnej rady Slovenskej republiky na čele s predsedom parlamentu Andrejom Dankom. Bol tam aj Béla Bugár a Richard Vašečka. Stretli sa osobne so Svätým Otcem Františkom a pri tejto príležitosti ho pozvali na návštevu na Slovensko.

Kongregácia pre bohoslužbu a sviatosti, ktorú vedie kardinál Sarah, na podnet Svätého Otca povýšila liturgickú spomienku sv. Márie Magdalény na sviatok (22.júna) s odôvodnením, že Mária Magdaléna bola vlastne „apoštolkou apoštolov“, nakoľko ona prvá oznámila apoštolom zmŕtvychvstanie Pána. PS: Tento kardinál bol v júni aj na návšteve Slovenska, kde mal stretnutia, odpovedal na otázky a celebraval sv. omšu pre ľudí. Bol aj v Šaštíne-Strážach, ale len súkromne...

Slovenská misionárka Veronika Terézia Racková, SSps (Kongregácia služobníč Ducha Svätého - verbistky) bola v Južnom Sudáne, kde pôsobila, vážne zranená, keď sa 16. 5. po polnoci vracala na aute do kláštora. Napokon po niekoľkých dňoch svojmu zraneniu (napriek operáciám) podľahla. Ľudia, čo ju poznali, vydávajú o nej a jej službe krásne svedectvo. Sama bola lekárkou a pracovala ako vedúca zdravotného strediska sv. Bakhity v meste Yei v Južnom Sudáne.

V súvislosti s predsedníctvom Slovenska v Rade Európskej únie vznikla celoslovenská modlitbová iniciatíva s názvom Zo srdca Európy. Vyzýva kresťanov z celého Slovenska modliť sa v období najbližšieho polroka za jednotlivé krajiny Európskej únie.

Na Svetové dni mládeže 2016 je prihlásených viac než 4000 mladých ľudí zo Slovenska. Predskokanom svetového stretnutia mladých v Krakove sú tzv. Dni v diecézach. Štartujú 20. júla a ponúkajú možnosť lepšie spoznať kultúru a históriu hosťujúceho Poľska.

Pripravil don Emil Šafár SDB

Na rozlúčku...

Dovidenia v nebi – znelo na pohrebe dona Malženického

(Hody, 3. júna 2016) – So zosnulým saleziánom kňazom Jánom Malženickým sa v Hodoch prišli rozlúčiť traja biskupi, asi päťdesiat kňazov a niekoľko sto veriacich. Nechýbala dychovka, veriaci z farností, kde pôsobil v minulosti, a ani členovia saleziánskej rodiny. Don Ján Malženický zomrel v nedeľu 29. mája vo veku 89 rokov a pochovali ho v stredu 1. júna v rodných Hodoch.

Svätú omšu viedol trnavský arcibiskup Mons. Ján Orosch, koncelebrovali aj emeritný arcibiskup a priateľ zosnulého Mons. Ján Sokol a nitriansky biskup Viliam Judák. Ten svojou prítomnosťou ocenil pastoračnú službu zosnulého saleziána kňaza vo farnostiach nitrianskej diecézy počas rokov totality. V záverečných príhovoroch asi najčastejšie zaznievali slová „Dovidenia v nebi“, ktoré don Malženický rád opakoval. Vyzdvihnuté boli jeho kňazské a saleziánske vlastnosti, ako veľká láska k duším a túžba po ich spásе, modlitba, ruženec ako liek i zbraň, permanentná ochota hneď ísť poslúžiť ako kňaz k chorým, ale aj jeho prístup k mladým. Zástupkyňa farníkov zo Šaštína vyzdvihla jeho lásku k Panne Márii a spomenula, ako často hovoril šaštínskym veriacim o Božej Sedembolestnej ako o „mame“. Zástupca rodákov z Hodov zasa sugestívne spomenul, že ak sa niečo niekomu stalo, prvé číslo, na ktoré volali, nebola záchránka, ale číslo Janka Malženického. O zážitky z priateľstva so zosnulým sa podelil aj Mons. Ján Sokol, ktorý nezabudol poďakovať za veľkú

službu dona Malženického pri organizovaní diecéznych stretnutí mládeže v areáli saleziánskeho domu v Hodoch.

Z celej slávnosti pohrebu bolo badať veľkú vďačnosť a ocenenie zosnulému saleziánovi od mnohých veriacich i kňazov. Don Ján Malženický (6.1.1927 – 29.5.2016) prežil ostatných 22 rokov svojho pastoračného života pre mladých a pre Cirkev v rodnej obci Hody a na miestnom cintoríne bol podľa vlastného prania aj pochovaný.

*(Informovali na svojej internetovej stránke
Saleziáni dona Bosca na Slovensku)*

Krstom sa stali Božími deťmi a členmi Cirkvi:

Karolína Elizabeth Krokovičová
(24. 4. 2016)

Dita Švrček (1. 5. 2016)

Patrik Flajžík (1. 5. 2016)

Matúš Hudák (8. 5. 2016)

Timotej Molek (14. 5. 2016)

Sebastián Polák (29. 5. 2016)

Karin Lysá (5. 6. 2016)

Oliver Dávid Vavrovič (5. 6. 2016)

Adam Závadský (11. 6. 2016)

Matias Kuba (12. 6. 2016)

Lukáš Dostál (22. 6. 2016)

Denis Dostál (22. 6. 2016)

Simona Osuská (26. 6. 2016)

Peter Podolský (26. 6. 2016)

- uvedené sú dátumy krstov

Na spoločnú cestu životom vykročili uzavretím sviatostného manželstva:

Peter Pavlovič a Ľubica Michalková
(1. 4. 2016)

Pavol Bulka a Kristína Buzayová
(23. 4. 2016)

Ondrej Držík a Jana Kopecká
(30. 4. 2016)

Marek Horáček a Veronika Přítrská
(7. 5. 2016)

Krystián Daniel a Dagmara Danielová
(14. 5. 2016)

Michal Topolský a Kristína Prachárová
(21. 5. 2016)

Marián Kvasňák a Monika Ružičková
(28. 5. 2016)

Marek Jurica a Ivana Janíková
(28. 5. 2016)

Peter Riška a Martina Poláková
(17. 6. 2016)

Predišli nás do večnosti:

Dušan Hanzalík (9. 4. 2016),

Viliam Grajza (13. 4. 2016)

Anna Suská (16. 4. 2016)

Melánia Pobjecká (30. 4. 2016)

Stanislav Gazárek (20. 5. 2016)

Anton Kučera (2. 6. 2016)

Anna Jurčáková (6. 6. 2016)

Rudolf Danihel (8. 6. 2016)

- uvedené sú dátumy pohrebov

Výročia v komunite saleziánov:

Narodeniny oslávili:

don Jozef Hrdý (10. 4.)

don Bohuslav Mošat' (18. 4.)

don Jozef Komloš (6. 5.)

a don Ján Naňo (3. 6.).

18. 6. 2016 uplynulo 10 rokov, odkedy prijal
don František Čunderlík SDB kňazskú vysviacku

a zároveň

29. 6. 2016 uplynulo 70 rokov, odkedy pri-
jal kňazskú vysviacku **don Ernest Macák SDB**.
V posledný deň mesiaca júl osláví aj 80 ro-
kov rehoľných sľubov.

Všetkým spomínaným kňazom – saleziánom
posielame kyticu modlitieb za ďalšie Božie
milosti pre nich, aby boli aj naďalej dobrými,
láskavými a obetavými služobníkmi Pána.
Vo svojich modlitbách prosíme Pána o ich
požehnanie, dobré zdravie a Pannu Máriu
o ochranu do ďalších rokov života.

**Plnosť darov Ducha Svätého prijali
pri sviatosti birmovania: 21. 5. 2016**

Petra Baďurová
Kristína Bellová
Mária Haššová
Lucia Hlavenková
Ivana Hornáková
Juraj Kalay
Paulína Kováčová
Laura Krenťochová
Sabína Kučerová
Monika Lapšová
Patrik Maxian
Tomáš Nereča
Romana Nesnadná
Klaudia Ožvoldíková
Benjamín Plausiti
Katarína Pribylová
Kristína Ralbovská
Klára Romerová
Lucia Romerová
Michal Saksun
Jana Strašková
Klára Strašková
Dominika Sušilová
Kristína Šimeková
Viktória Totková
Sabína Trávníčková
Dávid Tuma
Barbora Weisssová
Adam Žák
Agáta Žáková

Prvoprijímajúce deti, birmovanci a ich rodičia srdečne ďakujú za dlhodobú duchovnú prípravu k prijatiu sviatostí celej komunite Saleziánov don Bosca v Šaštíne-Strážach a obzvlášť don Milanovi Janákovi SDB, don Jozefovi Pöstényimu SDB a don Jánovi Naňovi SDB. Nech ich Pán odmení za ich trpezlivosť a obeť svojím milosrdenstvom.

**Prvýkrát prijali Pána Ježiša
v Eucharistii: 26. 6. 2016**

Sofia Bakičová
Jana Barkóciová
Katarína Barkóciová
Miroslav Benda
Adriana Cintulová
Gréta Čechová
Lubomír Daniel
Monika Danielová
Denis Dostál
Jakub Drinka
Pia Luisa Ercolano
Patrik Farkaš
Miriam Fesičová
Peter Hasák
Dušan Havel
Timotej Hloušek
Peter Homza
Aneta Hroznová
Nella Kapsová
Marek Kečkéš
Petra Kotlárová
Peter Krenťoch
Alexander Kučera
Vanesska Malíková
Natália Malová
Tereza Marušinová
Matej Mikuško
Lívia Polláková
Jasmína Slováková
Laura Svrčková
Pater Štefanec
Margaréta Vajčiová
Patrik Vojtek
Patrik Vrtal
Vanesa Vítalíková
Klára Žáková

Zostavil don Jozef Pöstényi SDB

Prvoprijímajúce deti (26. jún 2016)

Birmovanci (21. máj 2016)

Slávnostná svätá omša pri Kaplnke sv. Alojza - 26. jún 2016

